

Det foreslås i henvendelsen, at bidraget fastsættes til samme størrelse for enkemænd som for enker, nemlig $\frac{3}{5}$.

Hertil kan bemærkes, at da spørgsmålet berører det principielle problem om omfanget af faderens og moderens forsørgelsespligt, synes det rigtigst ikke at løse det isoleret, men at lade det behandle sammen med det principielle spørgsmål i Det familiepolitiske Udvalg. Det bemærkes, at loven vil give mulighed for at yde enkemænd, der har vanskeligt ved at klare deres forsørgerpligter, ikke-tilbagebetalingspligtig hjælp til supplement af bidraget.

7) Det påpeges i henvendelsen, at såfremt bestemmelserne i den gældende forsorgslov om valgretsfortabende virkning af hjælp først ophæves pr. 1. april 1962, vil det — da valglisten kun udarbejdes i begyndelsen af hvert år og gælder fra 1. april — betyde, at de, der er slettet af valglisten som følge af hjælp, først vil kunne få valgret fra 1. april 1963. Såfremt lovforslaget ændres derhen, at de pågældende bestemmelser ophæves straks, og forslaget gennemføres i indeværende folketingssamling, vil de pågældende have stemmeret fra 1. april 1962, den dato, da loven i øvrigt træder i kraft.

Der kan ikke være noget at indvende imod en sådan ændring af forslaget.

B. „Bymæssige Kommuner“.

1) Der efterlyses enklere regler for beregning af den almindelige maksimumsgrænse for underholdshjælp efter forslagets § 46.

Hertil kan bemærkes, at den omhandlede bestemmelse i alt væsentligt svarer til den gældende lovs § 297, og at man er opmærksom på, at den kan være upraktisk at administrere. Man vil imidlertid vende tilbage til spørgsmålet i tilslutning til en henvendelse, ministeriet forventer at modtage fra Københavns magistrat.

2) Der efterlyses en bestemmelse om adgang til eftergivelse af bidragsrestancer op-

stået i forbindelse med forskudsvis udbetaling af børnebidrag.

En bestemmelse herom findes i det for folketetinget forelagte forslag, jfr. forslagets § 69.

3) Der rejses spørgsmål om refusion af kontingenthjælp.

Hertil kan bemærkes, at det siden socialreformens gennemførelse har været et bærende princip for forsikringstanken, at den forsikrede selv må afholde udgifterne til kontingent, og at hjælp fra det offentlige til betaling heraf derfor kun bør ydes i undtagelsestilfælde. Såfremt der gives adgang til refusion af kontingenthjælp, må det befrygtes, at der vil blive ydet hjælp i større omfang end hidtil, hvilket ikke vil harmonere med det ovenfor omtalte princip. Hertil kommer endvidere, at ydelserne til folke-, enke- og invalidepensionister, for hvis vedkommende spørgsmålet særlig er rejst, efterhånden har nået et sådant niveau, at udgifter til kontingent i almindelighed bør kunne afholdes af pensionen.

4) Spørgsmålet om afløsning af reglerne om tilskud fra udligningsfonden med et egentligt statstilskud er optaget til forhandling med finansministeriet, og man skal senere vende tilbage hertil.

5) For så vidt angår spørgsmålet om retlig opholdskommune, henvises med hensyn til bestemmelsen i § 113, nr. 3, til besvarelsen af folketingsudvalgets spørgsmål 8). For så vidt forslaget måtte gå ud på en ophævelse af § 113, nr. 1-2, skal man bemærke, at der efter socialministeriets opfattelse ikke er mulighed for at lade disse bestemmelser bortfalde.

6) Spørgsmålet om en fælles normalbidragssats for hele landet berører i første række de bidragsskyldiges økonomiske forpligtelser og kan derfor ikke løses udelukkende ved ændringer inden for forsorgslovens område. Da spørgsmålet således er af principiel karakter, synes det rigtigst at optage det til behandling i Det familiepolitiske Udvalg.